

Sygn. akt V KK 447/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

Protokolant Barbara Kobrańska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 25 lutego 2016 r.

sprawy **M. L.**

skazanego z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego we W. z dnia 19 listopada 2014 r.

uchyla wyrok Sądu Rejonowego we W. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

UZASADNIENIE

M. L. został skazany za to, że w dniu 2 maja 2014 r. we W. na terenie Galerii [...] naruszył nietykalność cielesną V. K. rozpylając w kierunku jej twarzy gaz pieprzowy, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. Wydział Karny z dnia 8 lipca 2008 r, sygn. akt [...] za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 11 marca 2008 r. do 21 maja 2008 r. i od 28 maja 2009 r. do 18 marca 2011 r., tj. przestępstwo z art.

217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem tym orzeczono przepadek przedmiotów, rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów sądowych.

Orzeczenie przedmiotowe uprawomocniło się nie będąc zaskarżone przez strony (k. 212, t. II).

Od wyroku Sądu Rejonowego kasację wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść M. L. Skarżący podniósł rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 64 § 2 k.k., polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że M. L. popełnił przypisane mu przestępstwo w warunkach określonych w tym przepisie, podczas gdy prawidłowa ocena uprzedniej karalności oskarżonego nie dawała podstaw do przyjęcia, że przypisanego czynu z art. 217 § 1 k.k. dopuścił się on w warunkach powrotu do przestępstwa.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu we W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie doszło do rażącej i mającej istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 64 § 2 k.k.

Zgodnie z tym przepisem *„jeżeli sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w § 1, który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwo zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub inne przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę”*.

Multirecydywa oznacza sytuację, gdy sprawca popełnia trzecie z kolei przestępstwo umyślne, przy czym skazanie za drugie z kolei przestępstwo miało miejsce w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. Owo trzecie przestępstwo ma

być nie tylko przestępstwem umyślnym, lecz także przestępstwem wskazanym wyraźnie przez ustawodawcę; jest to tzw. recydywa właściwa. Czyni on to przez podanie trzech typów przestępstw - zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem - oraz dwóch przedmiotów ochrony (tu w jednym przypadku wskazując także na sposób popełnienia czynu) - życia i zdrowia oraz mienia (z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia). Sprawca ma popełnić jedno z tych wymienionych przez ustawodawcę przestępstw ponownie. Oznacza to, że jedno z przestępstw, za które został uprzednio skazany, również ma należeć do tej grupy. Okoliczność tę należy interpretować wąsko (zob. M. Budyn-Kulik, *Komentarz do art. 64 k.k.*, także przywołana tam literatura oraz orzecznictwo, Lex 2015). Dodać należy, iż w myśl art. 64 § 2 k.k. konieczne jest, aby uprzednie skazanie nastąpiło z zastosowaniem art. 64 § 1 k.k., jednakże nie może to być skazanie za jakiegokolwiek przestępstwo lecz tylko za jeden z czynów wymienionych i określonych w art. 64 § 2 k.k.

Zgodzić należy się ze skarżącym, iż w realiach przedmiotowej sprawy żaden z wymienionych warunków nie został spełniony.

M. L. został ostatecznie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego we W. z dnia 19 listopada 2014 r., za czyn z art. 217 § 1 k.k., co bez wątplenia zdeterminowało potencjalność przypisania mu multirecydywy. Czyn ten po pierwsze nie należy do katalogu enumeratywnie wymienionych w art. 64 § 2 k.k. przestępstw, po wtóre na mocy przywołanego przez rozstrzygający Sąd wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 lipca 2008 r., , który stał się podstawą przyjętych w omawianym aspekcie ustaleń, oskarżony został skazany za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 285 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., a zatem za przestępstwa nie należące do wykazu wskazanego art. 64 § 2 k.k. oraz przestępstw przeciwko mieniu popełnionych z użyciem przemocy lub groźby jej użycia.

Analiza skazań M. L. prowadzi do jednoznacznego wniosku o braku możliwości oceny jego zachowania - w rozpoznawanym przypadku - w kategoriach powrotu do przestępstwa.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy uwzględni wskazane wyżej uwagi, jeszcze raz podda wnikliwej ocenie sytuację prawną tego skazanego i w oparciu o tak poczynione ustalenia wyda wolne od wad rozstrzygnięcie.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

eb